

S Mikou se přátelili od malička, a i když k ní měl často výhrady, našel na ní chyb víc než dost, nikdy se jí kvůli chybějícímu rohu nevysmíval. Teď se ale soustředil na to, až Angus, místní hlava stáda, vyřkne jeho jméno, zasvítí na něj světlo a on vyfoukne z nozder diamantový prach. Celý den se na tento okamžik připravoval.

„... a teď přivítáme našeho Miku, který nám ukáže, co dovede...“ ozvalo se z pódia a Mika poslušně nakráčel do jeho středu.

Zhluboka se nadechl, pohlédl do davu a po významné pauze

vyfoukl nosem diamantový prach, který se zvolna snášel k zemi. Tuto schopnost má jen hrstka jednorožců, a ti jsou pak vážení. Prach se totiž získává hlavně z rohů, je velmi vzácný, má magickou moc, a navíc i uzdravuje.

Luna to svému kamarádovi přála. Musel být výjimečný, vždyť se přátelil s ní a ustál všechny komentáře na jejich přátelství od ostatních! Ale teď? Bude jejich přátelství pokračovat? Polekala se.

Mika se ještě chvilku nakrucoval a pak seskočil do davu obdivovatelů. Luna na sobě zachytila pár nepřátelských pohledů, a tak pomalu ustupovala vzad, až narazila na kmen stromu. Otočila se a zjistila, že je u něj místo, aby se tam mohla schoulit do trávy a přemýšlet. Vtom si všimla, že se strom uraženě ošil.

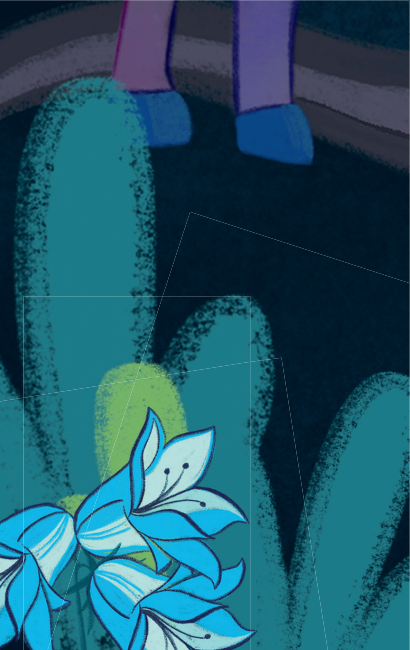
„Omlouvám se,“ špitla.

Strom ale jen zívnul a dělal, že neslyší.

„Super!“ sykla, „tak teď už se se mnou nebaví ani strom.“

Posadila se do trávy a pozorovala, jak se na pódiu usmívá Karina, nejkrásnější jednorožec široko daleko, s korunkou okolo rohu. Když přišel čas ukázat, co umí, postavila se na zadní, hodila bohatou spletenou hřívou a pak hlasitě dopadla na přední. Pódium okamžitě pokryl bohatý koberec z modrých zvonků, které čistí studánky a říčky od špíny.

Luna se zrovna zamýšlela nad tím, jakou schopnost by chtěla mít, když jí na ohon, který ležel rozprostřený na zemi, vší silou šlápla Karina.

„Au,“ vydechla Luna. „Nemůžeš dávat pozor?“

Karina se povýšeně usmála.

„Nevšimla jsem si tě. Nemám čas dávat pozor na bezvýznamné jednorožce.“

Luna raději vstala, a když pohledem nenašla Miku ani nikoho milého, kdo se s ní občas bavil, rozhodla se, že se půjde na chvílku projít, dál od světél a třpytu.

